Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (четвърти състав)

26 октомври 2012 година *

„Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, приети срещу Иран за предотвратяване на ядреното разпространение — Замразяване на средства — Жалба за отмяна — Задължение за мотивиране“

По дело T-63/12

Oil Turbo Compressor Co. (Private Joint Stock), установено Техеран (Иран), за което се явява K. Kleinschmidt, avocat,

жалбоподател,

срещу

Съвет на Европейския съюз, за който се явяват г-н M. Bishop и г-жа Z. Kupčová, в качеството на представители,

ответник,

с предмет искане за отмяна на Решение 2011/783/ОВППС на Съвета от 1 декември 2011 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 319, стр. 71), в частта, отнасяща се до жалбоподателя,

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти състав),

състоящ се от: г-жа I. Pelikánová, председател, г-жа K. Jürimäe (докладчик) и г-н M. van der Woude, съдии,

секретар: г-жа K. Andová, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 11 юли 2012 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: немски.

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

1 Жалбоподателят Oil Turbo Compressor Co. (Private Joint Stock) е дружество, установено в Иран, което упражнява дейност по производство, изследователска дейност и дейност по предоставяне на услуги в газовия, петролния и енергийния сектор като цяло. По-специално то произвежда и търгува с турбини и турбокомпресори, специално приспособени за нуждите на клиентите му.

2 На 26 юли 2010 г. Съветът на Европейския съюз приема Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС (ОВ L 195, стр. 39). Член 20, параграф 1 от Решение 2010/413 предвижда замразяването на финансови средства и икономически ресурси на лицата и образуванията, посочени в списък, който се съдържа в приложения I и II към същото решение.

3 На 25 октомври 2010 г., вследствие на приемането на Решение 2010/413, Съветът приема Регламент (ЕС) № 961/2010 относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕО) № 423/2007 (ОВ L 281, стр. 1). Член 16, параграф 2, буква а) от Регламент № 961/2010 предвижда замразяването на финансови средства и икономически ресурси на лицата, образуванията и структурите, изброени в приложение VIII към посочения регламент.

4 На 1 декември 2011 г. Съветът приема Решение 2011/783/ОВППС за изменение на Решение 2010/413 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 319, стр. 71, наричано по-нататък „обжалваното решение“), с което по-специално добавя наименованието на жалбоподателя в списъка на лицата и образуванията, изброени в приложение II към Решение 2010/413.

5 На същата дата Съветът приема Регламент за изпълнение (ЕС) № 1245/2011 за прилагане на Регламент (ЕС) № 961/2010 (ОВ L 319, стр. 11), с който по-специално добавя наименованието на жалбоподателя в списъка, съдържащ се в приложение VIII към Регламент № 961/2010.

6 В обжалваното решение Съветът мотивира замразяването на финансовите средства и икономическите ресурси на жалбоподателя по следния начин:

„[Клон на] Sakhte Turbopomp va Kompressor (SATAK) (изв[естно] също като Turbo Compressor Manufacturer, TCMFG)[, дружество, посочено от ЕС]“.

7 С писмо от 5 декември 2011 г. Съветът уведомява жалбоподателя за включването му в списъка на лицата и образуванията, изброени в приложение II към Решение 2010/413 и в приложение VIII към Регламент № 961/2010. Писмото е върнато в Съвета с отбелязване „променен адрес“, направено от иранските пощенски служби.

8 С писмо от 9 февруари 2012 г. жалбоподателят отправя искане до Съвета да преразгледа решението за включването му в списъка на лицата и образуванията, изброени в приложение II към Решение 2010/413 и в приложение VIII към Регламент № 961/2010.

Производство и искания на страните

9 На 13 февруари 2012 г. жалбоподателят подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд.

10 С отделна молба, подадена на същата дата в секретариата на Общия съд, жалбоподателят прави искане делото да се разгледа по реда на бързото производство съгласно член 76а от Процедурния правилник на Общия съд.

11 С решение от 13 март 2012 г. Общият съд (четвърти състав) уважава това искане.

12 Устните състезания и отговорите на страните на въпросите, поставени устно от Общия съд, са изслушани в съдебното заседание от 11 юли 2012 г.

13 Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение в частта, която се отнася до него,

— да предприеме процесуално-организационни действия съгласно член 64 от Процедурния правилник на Общия съд, като разпореди на Съвета да представи всички документи, свързани с обжалваното решение, доколкото се отнасят до жалбоподателя,

— да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

14 Съветът моли Общия съд:

— да отхвърли жалбата като неоснователна,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

15 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква четири правни основания. Първото е изведено от явна грешка при преценката на фактите, на които се основава обжалваното решение, второто, от нарушение на правото на справедлив процес и на ефективна съдебна защита, третото, от нарушение на принципа на пропорционалност, и четвъртото, от неизпълнение на задължението за мотивиране и от нарушение на правото на изслушване.

16 В рамките на първото правно основание, на първо място, жалбоподателят твърди, че никога не е бил клон на Sakhte Turbopomp va Kompressor (SATAK) и че последното никога не е било негов клон. На второ място, Съветът смесвал свързаното с жалбоподателя дружество Turbo Compressor Manufacturer (TCMFG) със SATAK. На трето място, тъй като не разполага никакви фактически данни или доказателства, че TCMFG е участвало в чувствителни по отношение на разпространението ядрени дейности или в разработването на системи за доставка на ядрено или друго оръжие, жалбоподателят счита, че Решение 2011/299/ОВППС на Съвета от 23 май 2011 година за изменение на Решение 2010/413 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 136, стр. 65), с което Съветът по-специално е добавил TCMFG в списъка на лицата и образуванията, изброени в приложение II към Решение 2010/413, е незаконосъобразно, доколкото се отнася до TCMFG. На четвърто място, към датата на приемане на обжалваното решение вече не е съществувало никакво кръстосано участие в капитала между него и TCMFG, тъй като, от една страна, на 6 юни 2011 г. цялото участие на TCMFG в капитала му е продадено на D., и от друга страна, цялото участие на жалбоподателя в капитала на TCMFG е продадено на Sa.

17 Съветът оспорва основателността на доводите на жалбоподателя.

18 Съгласно съдебната практика съдебният контрол за законосъобразност на акт за приемане на ограничителни мерки спрямо даден субект включва и преценката на фактите и обстоятелствата, които се изтъкват, за да го обосноват, както и проверката на доказателствата и информацията, на които се основава тази преценка (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 14 октомври 2009 г. по дело Bank Melli Iran/Съвет, T-390/08, Сборник, стр. II-3967, точки 37 и 107).

19 Освен това съгласно постоянната съдебна практика законосъобразността на акт на Съюза се преценява в зависимост от фактическите и правните обстоятелства, които са налице към датата на приемане на акта (вж. по аналогия Решение на Общия съд от 27 септември 2006 г. по дело Roquette Frères/Комисия, T-322/01, Сборник, стр. II-3137, точка 325 и цитираната съдебна практика).

20 В настоящия случай Съветът мотивира замразяването на финансовите средства и икономическите ресурси на жалбоподателя по следния начин:

„[Клон на] Sakhte Turbopomp va Kompressor (SATAK) (изв[естно] също като Turbo Compressor Manufacturer, TCMFG)[, дружество посочено от ЕС]“.

21 Следва да се отбележи, че жалбоподателят признава, че е бил свързан с TCMFG, но представя няколко документа, доказващи, че към датата на приемане на обжалваното решение, 1 декември 2011 г., вече не съществувало никакво кръстосано участие в капитала между него и това дружество, така че твърдението на Съвета, че към този момент жалбоподателят е бил клон на TCMFG, трябва да се счита за фактическа грешка.

22 Така от материалите по преписката е видно, че на 6 юни 2011 г. TCMFG е продало изцяло на D. участието си в капитала на дружеството жалбоподател. В това отношение жалбоподателят представя препис от нотариалния акт, както и копие от документ от 6 юни 2011 г., удостоверяващ заплащането на продажната цена от 363 036 010 000 ирански риали (IRR) (23 970 600 EUR). Освен това той представя копие от доказателство, че на иранската данъчна администрация е заплатена такса за посочената продажба в размер на 14 521 440 400 IRR (958 825 EUR). Накрая, необходимо е да се отбележи, както посочва и жалбоподателят, че протоколът от общото събрание на неговия управителен съвет от 13 юни 2011 г. потвърждава продажбата от TCMFG на D. на участието в капитала му.

23 Също така жалбоподателят представя документи, доказващи, че вече не притежава нито една акция на TCMFG. По-специално той представя доказателство, че на 8 юни 2011 г. е продал на Sa. участието си в капитала на TCMFG, а именно копие от документ, удостоверяващ заплащането на продажната цена от 160 772 410 000 IRR (10 612 500 EUR), както и копие от доказателство, че на иранската данъчна администрация е заплатена такса за посочената продажба в размер на 6 430 896 400 IRR (424 621 EUR).

24 В съдебното заседание Съветът признава, че не оспорва достоверността на тези факти. При това положение следва да се приеме, че макар до 6 юни 2011 г. TCMFG да е притежавало акции на жалбоподателя, обжалваното решение се основава на погрешна фактическа предпоставка, като се има предвид, че както бе отбелязано в точка 19 по-горе, законосъобразността на това решение трябва да се преценява към датата на приемането му, а именно към 1 декември 2011 г. — датата, на която TCMFG изцяло е препродало посочените акции.

25 Доводите на Съвета не могат да опровергаят този извод.

26 В писмената си защита Съветът поддържа, че продажбата на кръстосаното участие на TCMFG и жалбоподателя в капитала им е извършена само за да се създаде привидност за разделяне на дружествата и да се прикрият действителните участия в капитала им, което означава, че мотивите, обосноваващи включването на жалбоподателя в списъка на лицата и образуванията, изброени в приложение II към Решение 2010/413, са били валидни към датата на приемане на обжалваното решение и продължават да са налице. Освен това в съдебното заседание той твърди, че въпреки посочената продажба TCMFG продължава да е свързано с жалбоподателя.

27 В това отношение следва да се напомни, че както бе отбелязано в точка 20 по-горе, Съветът само се е позовал в обжалваното решение на обстоятелството, че жалбоподателят е клон на SATAK, известно също като TCMFG. Той не е посочил, че макар TCMFG да не притежава вече никакво участие в капитала на дружеството жалбоподател, то упражнява de facto контрол върху него, като разделянето на участията в капитала им е операция, чието предназначение е да се заобиколи прилагането на нормативните разпоредби, позволяващи на Съвета да включи в списъка на лицата и образуванията, изброени в приложение II към решение 2010/413, образуванията, които са притежавани или са под контрола на лица и образувания, пряко свързани с или подпомагащи чувствителни по отношение на разпространението ядрени дейности или разработването на системи за доставка на ядрено или друго оръжие.

28 Освен това следва да се посочи, че в съдебното заседание Съветът изрично признава, че в рамките на писмената си защита, както и в устната фаза на производството, е развил нови мотиви, за да обоснове включването на жалбоподателя в посочения списък, доколкото не е разполагал с относимите данни в подкрепа на тези мотиви, когато е прието обжалваното решение.

29 Общият съд отбелязва обаче, че законосъобразността на обжалваното решение може да се преценява само на базата на фактическите и правните обстоятелства, въз основа на които то е прието, а не на обстоятелства, за които Съветът е узнал след приемането на това решение, дори когато счита, че с посочените обстоятелства може надлежно да се обоснове приемането на решението. Всъщност Общият съд не може да приеме направеното от Съвета предложение да се заменят в крайна сметка мотивите, на които се основава това решение (вж. по аналогия Решение на Общия съд от 28 март 2012 г. по дело Egan и Hackett/Парламент, T-190/10, точки 102 и 103, както и цитираната съдебна практика).

30 Предвид изложените по-горе съображения първото правно основание следва да бъде уважено. Ето защо обжалваното решение следва да се отмени в частта, която се отнася до жалбоподателя, като не е необходимо нито да се разглеждат останалите правни основания и доводи на страните, нито да се разпореди на Съвета да представи документите, посочени от жалбоподателя в рамките на второто му искане.

По съдебните разноски

31 По смисъла на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като Съветът е загубил делото, той трябва да бъде осъден да заплати разноските в съответствие с исканията на жалбоподателя.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти състав)

реши:

1) Отменя Решение 2011/783/ОВППС на Съвета от 1 декември 2011 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран в частта, която се отнася до Oil Turbo Compressor Co. (Private Joint Stock).

2) Съветът на Европейския съюз понася, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на Oil Turbo Compressor.

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 26 октомври 2012 година.

Подписи